

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent

Coordinació: Jaume Monzó.

Cap de redacció: Enric Rimbau

Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Jesús Prats (fotografia), Rosa Serrano (documentació),
i Assumpció Palau.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma
Morales (secretària de redacció).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lin-
güística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa
Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Jordi Bigues, Xavier Bru de Sala, Toni
Canís, Salvador Cardus, Muriel Casals, Agustí
Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Xavier
Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Ramon Folch, Josep Fontana, Josep Gifreu, Paco
Gisbert, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Joan Marí, Pere Martí, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona,
Joan de Sagarra, Ferran Sàez Mateu, Josep Ramoneda,
Sebastià Serrano, Bernat Sòria, Mònica Terribas, Josep
Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Josep M. Ureta,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Daniel Bonaventura (Girona), Macià
Claramunt (Castelló), Joan Lluís Ferrer (Eivissa),
Sebastià Girard (Catalunya Nord), Carles Marqués
(Menorca), Rosanna Melià (Terres de l'Ebre), Oscar
Palau (Tarragona), Anna Sàez (Lleida), A. V.
Santamaria (Alacant), Toni Solanelles (Andorra),
Ferran Casas (Madrid), Sandra Buxaderas (Brusel·les),
Gemma C. Serra (Berlín), Míriam Díez (Roma), Carla
Fibla (Rabat), Victòria Jiménez (Londres), Octavi
Martí (París).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni
Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Eshert,
Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna
Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol,
Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco
Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Jordi
Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Maria López Llaví,
Josep Enric Llebot, Josep-Vicent Marqués, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni
Payà, Juli Peretó, Gaspar Pericay, Carles Pont, Pilar
Rahola, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge
(el Caire), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon,
Sergi Tarín, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena.

Traductors: David Egea (alemany), Àngels Giménez
(alemany), Yolanda Girao (italià), Maite Insa (anglès i
francès)

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué,
Joan Celià, Fer, Rafa Gil, Vicente A. Jiménez, Salvador
Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny capçalera: Enric Satué

Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martíñez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu i Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraya (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocò-
pia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Mal negoci

Dimecres passat, una cimera extraordinària de ministres de l'Interior dels estats de la Unió Europea es reunien per analitzar els atemptats de Londres del 7 juliol passat. Entre les iniciatives proposades pels governs hi ha el control de les telecomunicacions, telefonades i missatges de correu electrònic. França també va anunciar la suspensió temporal de l'espai Schengen, és a dir, el restabliment de controls de les seues fronteres, amb la finalitat de reforçar-ne la seguretat. La iniciativa del control de les telecomunicacions proposada per Londres, si finalment prospera, obligaria les companyies de telecomunicacions a guardar durant un any els registres de les telefonades i dels correus electrònics dels seus clients. Aquesta proposta ha despertat molts recels tant en les companyies com en altres països de la UE.

Els atemptats de Londres, o abans el de Madrid, introdueixen la urgència de la lluita per la seguretat interior, un element que pot acabar distorsionant altres valors propis de la política tradicional europea, precisament en un moment que la solidesa d'aquest projecte polític es troba en crisi. L'ampliació cap a l'est, l'ingrés de Turquia, les deslocalitzacions de les indústries de l'Europa occidental, les onades migratòries han posat en escac el procés de construcció de la Unió Europea. La commoció pels atemptats indiscriminats perpetrats per l'odi de l'integrisme, en aquest cas religiós, pot generar l'efecte pervers d'allunyar-nos encara més de la recerca d'un model europeu basat en la llibertat i la democràcia.

La por és el pitjor dels enemics de la llibertat. Les primeres reaccions, després del 7-J, així ho evidencien. Més de 100 atacs contra comunitats musulmanes del Regne Unit, la proposta dels governs de reduir la privacitat de les telecomunicacions personals a zero, el reforçament de controls fronterers... Cap reacció encaminada a intentar restablir els ponts de relació entre dos mons, l'occidental i el dels països de tradició musulmana, que cada vegada es miren amb més recel. Són dos mons incaços de reconèixer la diversitat en l'altre, que viuen l'existència de l'altre com a amenaça, i la violència, més o menys indiscriminada, com únic tipus de relació.

El que va començar amb una lluita per la "democratització de l'adversari" ha acabat amb la importació a Occident de la inseguretat i l'agreuiment de la inestabilitat del Pròxim i Mitjà Orient. Mal negoci per a la llibertat i la democràcia.

Als nostres lectors

Els atemptats terroristes de Londres són un nou esgraó en l'intent d'Al-Qaida –i les seves organitzacions satèl·lit– de tibar el que s'anomena la societat occidental perquè se senti permanentment amenaçada i inevitablement vulnerable, perquè el seu (el nostre) sistema econòmic s'ensorri i, amb aquest, el seu lideratge mundial. No és previsible que aquesta pressió terrorista s'apaivagui, ara per ara. Ni és previsible tampoc que els terroristes canviïn de mètodes, ja que aconsegueixen una repercussió global amb la simultaneïtat de les explosions i la mortaldat massiva. Malgrat això, la intel·ligència nord-americana ha alertat més d'una vegada de la possibilitat d'un atac biològic o químic. En el tema de portada d'aquesta setmana, i per aclarir la complexitat d'un atac d'aquest tipus, recollim l'opinió dels experts en microbiologia i expliquem alguns precedents de bioterrorisme. La nostra voluntat no és alarmar els lectors sinó recordar que és possible, tot i que improbable.

Completem la portada amb un tema històric que explica la decadència de l'imperi àrab –que començà amb l'ocupació dels seus coreligionaris otomans i es completà amb el colonialisme–, per entendre més bé la revolta actual, que pretén recuperar aquella hegemonia àrab.

Àlex Milian, redactor